ת"פ 54084/03/22 – מדינת ישראל נגד א' כ'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54084-03-22 מדינת ישראל נ' כ'(עציר)

בפני	כבוד השופט ארנון איתן	
בעניין:	המאשימה	מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות יהודה ש"י
		נגד
	הנאשם	א' כ' (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד יצחק בם

<u>גזר דין</u>

<u>כתב- האישום</u>:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טעון, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בת זוג), לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, תשל"ז 1977.

2. על פי הנטען בחלק הכללי שבכתב האישום, הנאשם והגברת מ' כ' (להלן: **"המתלוננת"**) הינם בני זוג, ולהם שישה ילדים משותפים. צוין, כי במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, הנאשם והמתלוננת התגוררו עם ילדיהם, למעט שניים, בישוב ביתר עילית.

3. בין הנאשם למתלוננת קיים נתק, כאשר המתלוננת נהגה לישון בסלון במהלך התקופה עובר לאירוע.

4. ביום שישי 11.3.2022 גילה הנאשם כי המתלוננת משכה 200,000 ₪ מהחשבון המשותף.

5. על פי העובדות, ביום 11.3.2022, ערך הנאשם 3 חיפושים במרשתת כפי שיפורט להלן:

   א. בשעה 03:44 חיפש הנאשם את המונח "התחשמלות"

   ב. בשעה 03:39 חיפש הנאשם את המונח "כוויה חשמלית"

   ג. בשעה 03:17 חיפש הנאשם את המונח "התחשמלות"

6. ביום 12.3.2022 בשעות הערב בשעה שאיננה ידועה במדויק למאשימה, גמלה בלבו של הנאשם ההחלטה לחשמל את המתלוננת. באותן הנסיבות, נטל הנאשם כבל הארקה צהוב/ירוק בשטח פנים של 2.5 ממ"ר, את הכבל חיבר למוליך פאזה בתקע לבן. מהצד השני של הכבל גילף הנאשם את המבודד, וזאת כדי שיוכל לחבר את התקע לחשמל, ולחשמל את המתלוננת.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

7. ביום 13.3.2022 בשעה 05:00 או בסמוך, שהו הנאשם, המתלוננת ובני הבית בבית, כאשר המתלוננת ישנה על ספת הסלון. עובר לשעה 05:00, ירד הנאשם לרכב והוציא ממנו כבלים להתנעת הרכב, ועלה לדירה.

8. באותן הנסיבות, ניגש הנאשם לעבר המתלוננת, כשעל ידו כפפות שחרורות, וחיבר את קצהו האחד של כבל ההתנעה השחור לכבל הצהוב/ירוק, כשהם יצרו רצף חשמלי ביניהם. או אז, חיבר את התקע הלבן לשקע החשמל הצמוד לספה, המספק 220 וולט, והצמיד אחד מצבטי הכבל החשמלי המוליכים חשמל לראשה של המתלוננת. כתוצאה מכך, נחבטה המתלוננת בראשה.

9. כתוצאה מכך, התעוררה המתלוננת בבהלה, ובתגובה למעשיו של הנאשם, החלה להתגונן מפניו באמצעות ידיה, תוך שהיא זועקת לעזרה.

10. הנאשם המשיך ונאבק במתלוננת והצמיד בכוח את הכבל החשמלי לראשה (לא צבט), פניה וצווארה של המתלוננת במטרה להעביר בה זרם חשמלי, ואף הצליח לחשמל את המתלוננת מספר פעמים בצווארה, ראשה וידיה, בכל פעם למספר שניות, כאשר בנסיבות היותה על הספה הזרם שעבר היה MA1.

11. בזמן המאבק, תפס הנאשם את המתלוננת בצווארה ביד אחת בעודו מנסה לחשמלה עם ידו השנייה. בהמשך, למשמע זעקות המתלוננת, התעוררה נ', בתם, ניגשה לסלון והפצירה בנאשם לעזוב את המתלוננת. בתגובה אמר הנאשם לנ', "תחזרי הכול בסדר", תוך שהוא מרים את אחד המצבטים מהרצפה, מחבר את שני המצבטים ומנסה לקרבם לפניה של המתלוננת שהתנגדה ודחפה אותו כשרגליה נגעו ברצפה.

12. או אז, דחפה המתלוננת את הנאשם, והצליחה לנתק את הכבל החשמלי משקע החשמל, לנוס לעבר חדר השירותים וביקשה לנעול את עצמה. הנאשם ניסה להיכנס, ובעת שנכנס יצאה המתלוננת מהשירותים, ושבה לחדר השירותים לאחר שיצא, נעלה את הדלת וצעקה כי רוצחים אותה.

13. משיצא הנאשם מהבית, נעלה נ' את דלת הבית. משהבחין בכך הנאשם החל דופק על דלת הבית עד אשר הגיעה משטרה.

14. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נוצרו סביב צווארה של המתלוננת סימני חבלה אדומים, וכן סימנים אדומים על ידיה.

<u>ראיות המאשימה לעונש:</u>

15. במסגרת ראיות המאשימה לעונש הוגש תצהיר נפגע עבירה, וכן נשמעה עדותה של המתלוננת.

16. עדותה של המתלוננת נמסרה תוך שהיא בוכה, ונמצאת בסערת רגשות עזה לכל אורך עדותה.

17. המתלוננת מסרה בבית המשפט, כי כתב האישום שהוגש כנגד הנאשם אינו משקף את שאירע, וחששה מפני הנאשם קיים היה עוד קודם לכן, ומסיבה זו לא החלה בהליך גירושין, אלא שבשלב מסוים אזרה אומץ, ניגשה לבית הדין, והחלה בתהליך.

18. המתלוננת תיארה את האירוע שהתרחש, כנס, שאילולא כן, כך לדבריה, היא לא הייתה ניצבת בבית המשפט

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ומוסרת עדותה זו. המתלוננת מסרה, כי בעקבות האירוע עולמה קרס לחלוטין, מצבה הנפשי הידרדר והיא נזקקת למעקב וטיפול פסיכיאטרי. חרדות וחשש מתמיד, לכך שהנאשם ישוב וישלים את המעשה לאחר שחרורו מהמאסר. המתלוננת הוסיפה, כי את מבטו של הנאשם בעת שפגע בה לא תשכח לעולם, ואף שבתם ביקשה ממנו לחדול ממעשיו, הנאשם המשיך ופגע בה.

19. במענה לשאלות הסנגור, אישרה המתלוננת כי מספר ימים קודם לאירוע, הוציאה סכום כסף גדול מהחשבון, לדבריה בתגובה למעשים דומים בהם הנאשם נקט. המתלוננת שללה את הטענה, כי הייתה מטופלת פסיכיאטרית קודם לאירוע, וכי שותפו של הנאשם העביר לחשבונה כסף לצורכי קיום.

20. תמונות מתיק החקירה המתארות את החבלות הוגשו וסומנו **ת/1**.

<u>ראיות ההגנה לעונש:</u>

21. ההגנה הגישה מספר מסמכים הנוגעים להעברת כספים שנעשו מטעם הנאשם לחשבון המשותף (**נ/1- נ/2**), השפעת זרם חשמלי על גוף האדם (**נ/3**), ופרוטוקול בית הדין הרבני (**נ/4**).

22. במסגרת ראיות ההגנה, העיד הנאשם, והביע חרטה על מעשיו. הנאשם ציין, כי הוא פגע באישה לה היה נשוי כ-25 שנים, ומאז אותו אירוע, בכל יום, הוא מבכה את מעשיו. הנאשם התקשה להסביר מה חלף בראשו עת ביצע את המעשים.

23. הנאשם הוסיף, כי הוא מנסה מאז בכל דרך, לסייע למשפחתו, בהעברת כספים, אף לחשבון אותו פתחה "בגניבה", כך לדבריו.

24. הנאשם ציין, כי הועסק בחברת תקשורת החל משנת 2014, ובשנת 2019 הצטרף אליה כשותף. על פיו, נוכח מעצרו, חלה ירידה ברווחיות העסק, ובכוונתו לשקם את העסק, לאחר מאסרו.

25. בנם של המתלוננת והנאשם העיד אף הוא, זאת לבקשת ההגנה, ומסר כי הוא בן 18, תלמיד כיתה יא'. י' תיאר שינוי משפחתי שחל במשפחה לאחר מעצרו של האב, הנוגע בעיקר במצבם של אחיו הקטנים. על פיו, אביו הוא שהיה מציב גבולות בבית, משקיע באחיו, ומאז אותו מקרה הם אינם מנהלים סדר יום מסודר, כאשר לדבריו המתלוננת אינה מתפקדת כלל.

26. הבן מסר כי אמו הוציאה לו צו הרחקה, נוכח טענה כי הפעיל אלימות כלפיה. כעת הוא נמצא בפנימייה וחוזר לבית רק בסופי שבוע.

<u>תמצית טיעוני הצדדים:</u>

27. נציגת המאשימה, עו"ד דינה דוד בטיעוניה לעונש הפנתה לנסיבות האירוע כעולה מכתב האישום המתוקן, מהן עולה, כך לדבריה, חומרתו. את האירוע הגדירה "מופע אימים" מתוכנן ומתמשך כלפי המתלוננת. עו"ד דוד הדגישה בטיעוניה כי הנאשם לא פסק ממעשיו, גם כאשר בתו הפצירה בו לחדול ממעשיו, אז נאלצה המתלוננת לדחוף אותו כדי להפסיק את הזוועה. עוד ציינה, כי במעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים הנוגעים בשלומה, שלמות גופה, ביטחונה, וכבודה העצמי של המתלוננת. הוסף, כי את העבירה בתיק דנן, ביצע הנאשם בביתם, מקום שאמור

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

לשמש למתלוננת מבצר ומקלט, ואולם מקום זה הפך עבורה למלכודת אלימות, ממי שאמור להיות אמון על בטחונה, וביטחון בני הבית.

28. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין שנתיים, ועד שלוש וחצי שנים, לצד רכיבי ענישה נוספים, לרבות פיצוי משמעותי למתלוננת. את עונשו של הנאשם ביקשה לקבוע ברף התחתון של מתחם זה. לביסוס עמדתה זו הפנתה המאשימה ל-3 גזרי דין אליהם אתייחס בהמשך.

29. הסנגור, עו"ד יצחק בם, פתח ואמר כי הוא אינו חולק, כי התמודדותו של הנאשם עם האירוע, נעשה באופן מזעזע. ואולם לדבריו, הנאשם לא ביקש לפגוע במתלוננת פגיעה חמורה, שכן בהתאם לתיאור העובדות שבכתב האישום, הוא כלל לא יצר מעגל חשמלי, אלא רצף חשמלי, נתון המוביל לפוטנציאל פגיעה נמוך, אשר התבטא באדמומיות על צווארה וידה של המתלוננת. צוין, כי כל רצונו היה "לתת למתלוננת מכת חשמל קטנה", לצורך הקנטה, זעזוע, נוכח מעשיה (נטילת כספים מהחשבון המשותף). ואכן, הוא הצליח להעביר זרם חשמלי קל דרך גופה בכל פעם למשך מספר שניות בודדות. עוצמת הפגיעה, כך לדבריו, הייתה על סף התחושה- לכל היותר, דגדוג קל.

30. הסנגור הוסיף, כי הוא אינו חולק על חומרת האירוע, ואולם נוכח הטעמים עליהם עמד, יש לקבוע כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף נמוך של מעשים. הסנגור לא חלק על התחושות הקשות של המתלוננות, עקב המעשה, ואולם לדבריו הנאשם הביע חרטה כנה, נתן לה גט, ופעל ככל יכולתו לתקן את הנזק. הנאשם דואג להעברת כספים לחשבון המשותף. הסנגור ביקש שלא לחרוג מכתב האישום בו הודה הנאשם, ובהיבט זה לדחות את הדברים שהובאו במסגרת תצהיר נפגע עבירה.

31. הסנגור ביקש לקבוע מתחם עונש הולם החל מ-6 חודשים ועד 18 חודשים, זאת בהתאם לפסיקה אליה הפנה, ובהתאם להסתפק בתקופת המעצר אותה ריצה הנאשם החל מיום 13.3.2022 ועד עתה.

<u>מתחם העונש ההולם:</u>

32. הערכים החברתיים אשר נפגעו במקרה זה, נוגעים בזכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, בביתו, ומול אלו עמם הוא מקיים מערכת יחסים קרובה, ומשום כך קיימת חומרה יתרה בביצוע עבירות אלו.

33. כתב האישום בו הורשע הנאשם הינו חריג בנסיבותיו, ובהתאם מידת הפגיעה בערך המוגן, אשר מצויה לטעמי ברף גבוה. אחזור בקצרה על עיקרי הדברים, משום הצורך להדגיש את חומרתם של המעשים.

34. הנאשם שגילה כי המתלוננת משכה סכום כסף גדול מהחשבון המשותף, ערך חיפוש מקדים במרשתת תחת המונח "התחשמלות" ו"כוויה חשמלית", מתוך כוונה להוציא לפועל תכנית מעוותת שנרקמה במוחו, לפגוע במתלוננת באמצעות חשמל.

35. הנאשם נטל כבל הארקה, וחיבר אותו למוליך פאזה, גילף את המבודד, וזאת כדי שיוכל לחבר את התקע לחשמל, במטרה לחשמל את המתלוננת. ביום האירוע, ובעת ששהו בבית, כאשר המתלוננת ישנה על ספת הסלון, ירד הנאשם לרכב והוציא ממנו כבלים להתנעת הרכב, עלה לדירה, ניגש לעבר המתלוננת, כשעל ידו כפפות שחורות, וחיבר את הכבלים. הנאשם יצר רצף חשמלי ביניהם, חיבר את התקע הלבן לשקע החשמל הצמוד לספה, והצמיד את מצבטי הכבל החשמלי המוליך חשמל לראשה של המתלוננת. כתוצאה מכך, נחבטה המתלוננת

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

בראשה, התעוררה בבהלה, וניסתה להתגונן מפני הנאשם באמצעות ידיה, תוך שהיא זועקת לעזרה. ואולם הנאשם לא פסק ממעשיו, אלא הצמיד בכוח את הכבל החשמלי לראשה, פניה וצווארה במטרה להעביר בגופה זרם חשמלי. הנאשם הצליח לחשמל אותה מספר פעמים בצוואר, בראש, ובידיה למשך מספר שניות בכל פעם. במהלך כל האירוע, אחז הנאשם במתלוננת ביד אחת תוך שביד השנייה הוא מנסה לחשמל אותה. זעקותיה של המתלוננת, העירו את נ', בתם, אלא שגם תחנוניה של הבת שיפסיק ממעשיו לא גרמו לו לחדול. הנאשם חיבר את שני המצבטים וניסה לקרבם לפניה של המתלוננת שהתנגדה ודחפה אותו כשרגליה נוגעות ברצפה. בשלב מסוים, עלה בידה להיחלץ ממנו, לנתק את החשמל ולהימלט לחדר השירותים, כאשר הנאשם בעקבותיה, תוך שהיא צועקת כי רוצחים אותה.

36. את טענת ההגנה אודות העדר כוונה לפגוע במתלוננת פגיעה חמורה, וכי המדובר לכל היותר בדגדוג קל, על סף תחושת כאב, שנעשה לצורך זעזוע והקנטה, ראיתי לדחות.

37. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הודה הנאשם כי חיפש במרשתת את המילים "כוויה חשמלית" נתון שאינו יכול להשתלב עם טעון זה. שנית, התמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלוננת, מלמדות על סימני חבלה-כוויה כתוצאה מחשמולה, על ידיה וצווארה (ראו: ת/2). שלישית, בהתאם לסעיף 6 בכתב האישום, בחלק הראשון של האירוע חיבר הנאשם תקע לבן לשקע חשמל שמספק 220 וולט, והצמיד את אחד מצבטי הכבל המוליך חשמל לראשה של המתלוננת. כתוצאה מכך, חטפה המתלוננת זרם בעוצמה כזו, שראשה נחבט. נתון זה מבסס לטעמי מסקנה ברורה, כי זרם החשמל שעבר בגופה של המתלוננת בשלב זה היה גבוה. על השפעתו החמורה של זרם חשמל במתח 220 וולט, ניתן ללמוד מתוצאתו החמורה של המעשה כפי שציינתי לעיל, אך גם מהמסמך שצורף מטעם ההגנה -סומן נ/3. (ראו: עוצמת מתח נדרש לייצור זרם בהתנגדות שונה של הגוף בין 10 וולט- 1000 וולט), והשפעותיו.

38. כאמור, ובהתאם לסעיף 8 בכתב האישום, הנאשם המשיך ונקט בפעולות אלימות כלפי המתלוננת בניסיון להתגבר על התנגדותה, מתוך מטרה להמשיך ולהעביר בגופה זרם חשמלי, והוא אף הצליח בכך. סבורני, כי אף בכך יש כדי לבסס את המסקנה, כי אופן הפעולה המתמשך כלפי המתלוננת נועד כדי לפגוע בה פגיעה חמורה, ואילולא התנגדותה, הנאשם אף היה מצליח בכך.

39. בתי המשפט עמדו רבות על חומרתן הרבה של עבירות אלימות במשפחה. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי מעשים אלו נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים, שכן הציפיה האנושית הטבעית היא שבתוך משפחה ישררו יחסי הרמוניה וכבוד. כאשר יחס זה מופר, הוא נוגד את חוש הצדק האנושי. עוד נקבע כי במערכת יחסים אלימה במשפחה, נעשה שימוש לרעה בכוחו של החזק למול החלש. חולשה זו מקבלת משנה תוקף משום שנגישותם של נפגעי העבירה לרשויות אכיפת החוק, לרוב קטינים או בת זוג, היא עניין טעון, מורכב וקשה, ולרוב מלווה באימה רבה. עוד צוין כי לא אחת נעשה שימוש לרעה ברצון הנפגע לשמור על שלמות המשפחה וכן בתלותו הרבה של הנפגע בפוגע, מבחינה כלכלית ורגשית. בנסיבות האמורות קבע בית המשפט כי חלה חובה יתרה להגן על קורבנות האלימות, שהם על פי רוב חסרי ישע, ומכאן אף נדרשת החמרה בענישה בעבירות אלה. ראו: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07).

40. עוד נקבע בפסיקה כי נגע האלימות במשפחה פוגע בשלום הציבור ובערכים יסודיים של החברה בישראל, ועל בית-המשפט מוטלת החובה להוקיע מעשים אלו בדרך של ענישה משמעותית, אשר תעביר מסר שיפוטי חד וברור לעברייני האלימות במשפחה. ראו: רע"פ 7513/12 בלאל מרעי נ' מדינת ישראל (22.10.12)). בעניין זה נקבע כי

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

"לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת". ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.02.11).

41. בענייננו, כל אחד מהמעשים בהם נקט הנאשם, החל מהחיפוש שערך במרשתת, וכלה באירוע עצמו, אשר נעשה לנגד עיני בתם, מלמדים על היותו של האירוע מתוכנן היטב, בו הנאשם היה חדור מטרה, לפגוע במתלוננת ולנקום בה על מעשיה, ויש בו כדי ללמד גם על מידת הסיכון הגלומה בנאשם.

42. הנזק הגופני שנגרם למתלוננת אינו מצוי ברף חומרה גבוה ביחס לחבלות שהעבירה הקבועה בסעיף 382(ג) לחוק העונשין יכולה לטמון בחובה, ואולם לא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק אשר טמון במעשה עצמו. הצמדת כבל לפניה וצווארה של המתלוננת, והעברת חשמל לגופה, יכול ללמד על הרצון להחמיר את הפגיעה בה, ורק במזל לא הסתיים האירוע בתוצאה קשה הרבה יותר. אך מעבר לכך, הנזק הנפשי שנגרם למתלוננת לטעמי הוא הרבה מעבר לנזק הפיזי כפי המתואר בכתב האישום, ודי היה לשמוע את זעקתה בפניי, באולם בית המשפט, כדי לנסות ולהבין, ולו במקצת, את ההלם וחוסר האונים אותם היא חוותה באירוע.

43. במסגרת תצהיר נפגע עבירה גוללה המתלוננת את חוויותיה הקשות מאותו היום, תחושתה באירוע, כי בכוונת הנאשם היה לרצוח אותה, נוכח רצונה לסיים את הקשר עמו. המתלוננת תיארה קשר שאופיין משך שנים באלימות, וחשש מצדה לחשוף את כל אותם אירועים. המתלוננת הוסיפה, כי מאז אותו אירוע היא נתונה במשבר נפשי קשה, פחד וכאב שאינם מרפים ממנה, והיא מצויה כעת בטיפולים פסיכולוגיים וכן נוטלת כדורים, עקב מצבה הנפשי. מצב דברים זה, למרבה הצער, הוביל לשבר התא המשפחתי, ועדותו של הבן בבית המשפט יכולה רק ללמד על האופן בו נחצתה המשפחה בעקבות האירוע. זאת ניתן גם ללמוד מהשלכות האירוע על נ' אשר חוותה את האירוע בעיניה, זאת כעולה מדברי המתלוננת בתצהיר שהוגש. (ראו- תצהיר נפגע עבירה: סעיפים 28-29).

44. בהקשר להשפעת הפגיעה על הקורבן ציין בית המשפט העליון את הדברים הבאים: "...אין צורך להרחיב על ההשלכות הנפשיות מרחיקות הלכת של מעשי אלימות במשפחה, אשר במקרים רבים ממשיכות להשפיע על חייה של הקורבן לאורך זמן... כך, במקרה בו תקף אדם את זוגתו מספר פעמים, נקבע כי 'האלימות והאכזריות שנלוו למעשיו של המערער, הגם שלא גרמו לפגיעות קשות בגופה של המתלוננת, הצדיקו מלכתחילה התייחסות עונשית חמורה (ראו: ע"פ 7085/07 מדינת ישראל נ' פלוני (5.5.2008) פצעים נפשיים נוטים להגליד באיטיות, בניגוד לעיתים - לפצעים גופניים, ויש שאינם מגלידים לעולם. הנזק הנפשי, אם כן, עשוי להיות חמור ועוצמתי ואין כל מקום להקל בעונשו של מי שבמעשיו גרם אך (או בעיקר) לנזק כזה.

45. וכן "....יתרה מכך, גזירת עונשו של נאשם בעבירות מן הסוג הנדון, חייבת להיעשות תוך הכרה בעוול שנגרם לקורבן, ובהתמודדות הפיזית והנפשית שנכפתה עליה בעקבותיו..." (ראו: רע"פ 4875/11 פלוני נגד מדינת ישראל (26.1.2012)).

46. על חומרת העבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בהתאם לסעיף 382(ג) לחוק העונשין, ניתן ללמוד גם מהעונש המרבי אשר קבע המחוקק בצידה, שהינו כפל העונש הקבוע לעבירה. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה ככלל, שמה דגש על הצורך להטיל ענישה מחמירה, ובמסגרת השיקולים המנחים את בתי המשפט בגזירת הדין נקבע המתחם, בין היתר, בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה.

47. בהתייחס לפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה ראיתי לציין, כי במסגרת ע"פ 6758/07 הוטל על נאשם מאסר

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

למשך 18 חודשים, אף שהיה נעדר עבר פלילי, ושולב בהליך טיפולי במסגרת המאסר. ביחס לת"פ 37609-08-13 אף שדובר בהפעלת מכשיר טייזר, נסיבותיו של האירוע שונות מהתיק שבפנינו. ביחס לפסיקה אליה התייחס ה ההגנה ראיתי לציין, כי זו אינה דומה למקרה שבפנינו, הן ביחס לחומרתו של האירוע, וכן הנסיבות הפרטניות שבכל אחד מאותם תיקים. בת"פ 35735-06-16, קבעתי מתחם עונש הולם שבין 8 חודשים ועד 20 חודשים, ביחס למקרה בו רף החומרה אינו דומה לענייננו. עפ"ג 42679-02-13 שם דובר במי שפנה מיוזמתו לקבלת טיפול, נתון מהותי אשר אינו קיים בענייננו. כך גם ביחס לת"פ 1861-07-11 שם דובר במי ששולב בטיפול ממושך לאחר שחרורו מהמעצר, ועל אף זאת, הוטלו על הנאשם 14 חודשי מאסר, אף שדובר במי ששוחרר מהמעצר, כאמור. גם במסגרת ת"פ 56950-08-18 עמד בית המשפט על כך, שהנאשם עבר כברת דרך מסוימת בהליך הטיפולי, שקל נתון זה לקולא, זאת בנוסף להיותו של אותו נאשם בחור צעיר נעדר רישום פלילי, אשר עבר לדעת בית המשפט, עבירה אלימות שאינה ברף עליון.

48. במקרה שבפנינו ראיתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

49. רע"פ 4140/10 גסאן חביב אללה נ' מדינת ישראל (6.9.2010), נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, במספר עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, בכך שתקף את זוגתו ואיים עליה, מנע ממנה את הכניסה לביתם ואיים לפגוע בילדיהם. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים.

50. עפ"ג (מח' ב"ש) 57820-01-15 יואב מוצ'ה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 12.3.2015), נדחה ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, בכך שאיים "לגמור אותה", חנק אותה, הפילה ארצה, נשך אותה באמה והכה אגרופיו בפניה. בתגובה המתלוננת נשכה את הנאשם בידו. למתלוננת נגרמו חבלות. נקבע מתחם ענישה הולם שבין 11 ל-30 חודשי מאסר. על הנאשם בעל עבר פלילי, הוטלו 13 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי כספי.

51. עפ"ג 6178-10 באייבצאייב נגד מדינת ישראל (אליו הפנתה המאשימה), נדחה ערעור על חומרת העונש (ת"פ 3782/08 (שלום פ"ת)), במסגרתו הוטלו על הנאשם 32 חודשי מאסר בגין ביצוע עבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש (בת זוג) איומים והיזק לרכוש, לצד ענישה נלווית ופיצוי בסך 10,000 ₪.

52. רע"פ 7513/12 בלאל מרעי נ' מדינת ישראל (22.10.12), בו דובר באירוע תקיפה חמורה, אם כי בודד, שלאחריו נגזרו על הנאשם בבית משפט השלום 5 חודשי מאסר בפועל, מע"ת וענישה נלווית. בית משפט השלום התחשב לקולא ברצון אשת הנאשם, המתלוננת, לביטול האישום נגדו ובשובם של בני הזוג לחיים משותפים. ערעור שהוגש מטעם המדינה התקבל, ובית המשפט המחוזי והחמיר בעונשו של הנאשם לכדי 10 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נדחה בבית המשפט העליון.

53. ברע"פ 1631/12 יצחק פדידה נ' מדינת ישראל (27.02.12) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית משפט השלום. הנאשם תקף את גרושתו, הכה אותה וניסה לחנוק אותה באמצעות חגורה. בבית משפט השלום הוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 18 חודשים בצירוף ענישה נלווית. פסה"ד אושר בבית המשפט המחוזי וכאמור גם בבית המשפט העליון. טענת הנאשם אודות היות המקרה חד פעמי ובלתי מאפיין, נדחתה לאור העובדה שלא נטל אחריות למעשיו ולא הביע הזדהות עם פגיעתה של המתלוננת.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

54. ברע"פ 1826/11 סולומון אהרון נ' מדינת ישראל (08.03.11) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית משפט השלום בו נגזרו על נאשם 9 חודשי מאסר בפועל ועבודה נלווית בגין דחיפת אשתו והפלתה, גרימת חבלה של ממש ואיום בסכין כי ייפגע בה ובו. בית המשפט ציין לחומרה את העובדה שהנאשם כלל לא הבין את משמעות מעשיו.

55. בע"פ 4834/12 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.6.13) נדון עניינו של נאשם שהורשע בתקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות בהזדמנויות רבות, באיומים וכן בחבלה בנסיבות מחמירות. על אותו נאשם נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל, לרבות ענישה נלווית, וערעורו נדחה.

56. עפ"ג (חי') מדינת ישראל נגד אסמורום קידנה (5.10.2021) המייחס לנאשם, עבירות של כניסה למקום המשמש מגורי אדם בכוונה לבצע פשע, לפי סעיף 406(ב) של חוק העונשין, התשל"ז-1977, תקיפה הגורמת חבלה ממש - בת זוג, לפי סעיף 382(ג) של חוק העונשין, ואיומים לפי סעיף 192 של חוק העונשין. על הנאשם נגזרו בבית משפט שלום 12 חודשי מאסר. ערעור שהוגש מטעם המדינה על קולת העונש התקבל, ועונשו של הנאשם הוחמר לכדי 17 חודשי מאסר.

57. בענייננו, ובשונה מהמקרים אליהם הפניתי לעיל, המדובר באירוע אשר הינו חריג בנסיבותיו, הן ביחס לתכנון המוקדם, אופי המעשים, ופוטנציאל הנזק הגלום בהם. ניתוח הפסיקה מלמד, כי אין בנמצא מקרה הדומה למקרה שבפנינו. נוכח זאת, ראיתי לקבוע את מתחם העונש ההולם החל מחמישה עשר חודשים ועד 30 חודשים, לצד ענישה נלווית, לרבות פיצוי לנפגעת העבירה.

<u>גזירת עונשו של הנאשם בטווח הענישה שנקבע:</u>

58. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). הנאשם יליד 1971 נעדר עבר פלילי. הנאשם נתון במעצר מאז יום 13.3.2022.

59. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בבית המשפט והביע חרטה על המעשים. בכך חסך מהמתלוננת ובתם המשותפת את הצורך להעיד נגדו, ולכך משקל חשוב בגזירת העונש.

60. בעניינו של הנאשם לא התבקש תסקיר מבחן, ואולם לקחתי במסגרת שיקוליי את המסמכים שהוגשו מטעם ההגנה הן ביחס לגט שניתן למתלוננת, וכן הפקדות כספים שנעשו על ידי הנאשם לצורך המשך קיומו של התא המשפחתי.

61. במקרה דנן, יש לטעמי לשקול גם שיקולים הנוגעים בהרתעת היחיד נוכח אופי המעשה וחומרת האירוע, ובמיוחד בהעדר התייחסות מקצועית או אינדיקציה אחרת, אודות הפחתה ברמת הסיכון, להישנותה של העבירה.

62. נוכח טעמים אלו, ובשים לב לנסיבות האירוע, ומטעמים של הרתעת היחיד, ראיתי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי יחסית של המתחם, ולהטיל את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 20 חודשים בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי אותם הנאשם לא ירצה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות כלפי בת זוג.

ג. פיצוי למתלוננת בסך 15,000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.5.2023 ויועבר למתלוננת ישירות על ידי המזכירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א חשוון תשפ"ג, 15 נובמבר 2022, במעמד הנוכחים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©